

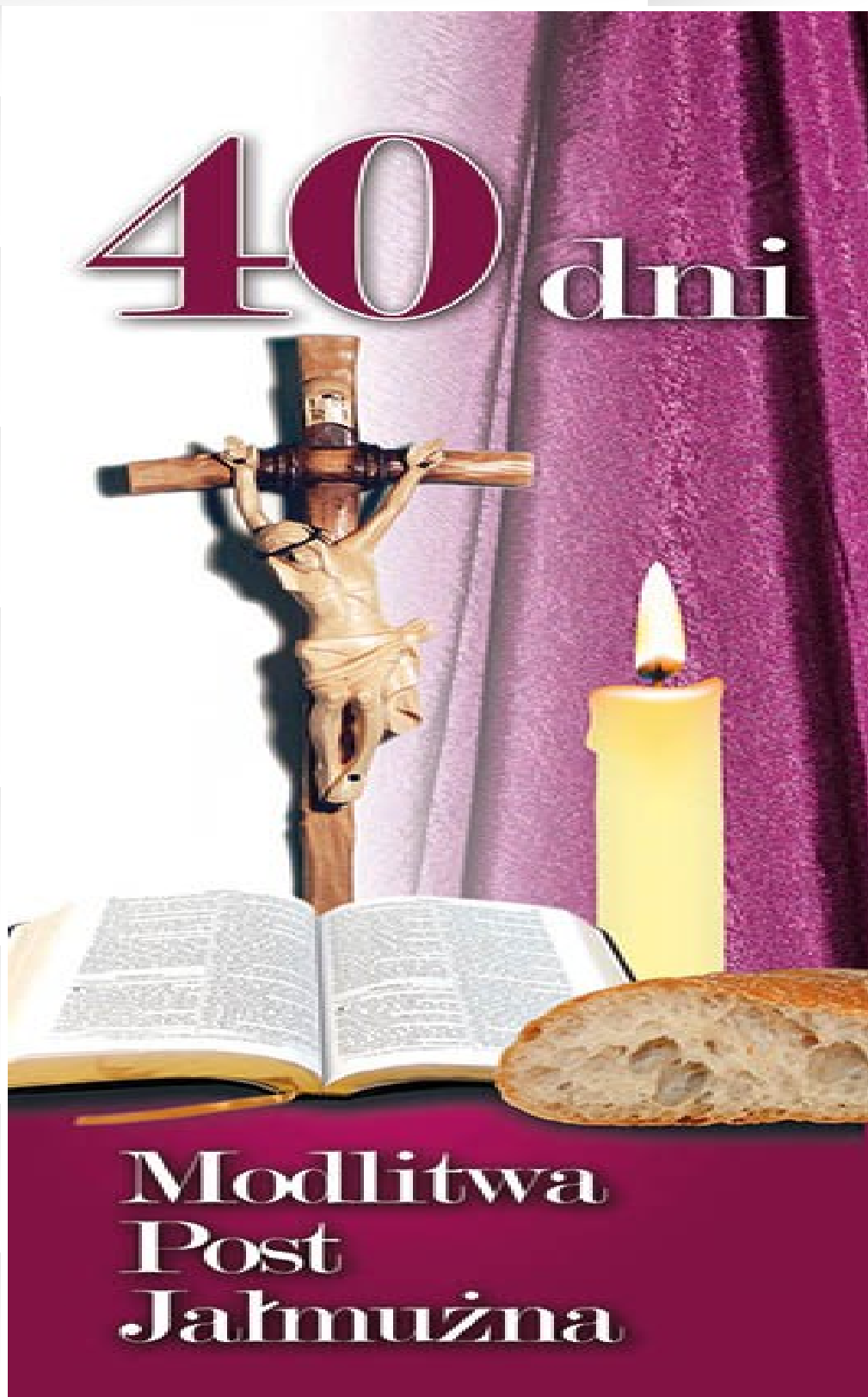
BONI*fakty*

PISMO PARAFIALNE

Numer 2 (05)
Marzec 2019

W tym numerze:

Słowo Proboszcza	2
Zimowisko	2
Do Maryi Panny na Jasną Górę przez cały rok	3
Zwyczajni, a jednak niezwykli - są wśród nas	4
Propozycja biblioteki	4
Okres Wielkiego Postu duchowe przygotowanie do Świąt Wielkanocnych	5
Z historii naszej parafii	6— 7
Plan Rekolekcji Wielkopostnych	8

Słowo Proboszcza

W Środę Popielcową rozpoczęliśmy 40-dniowy okres przygotowania do Świąt Wielkanocnych, Wielki Post: „oto teraz czas upragniony, oto teraz czas zbawienia” Tradycyjnie w parafiach będą rekolekcje – tak będzie i u nas. To święty czas, czas łaski. Chodzi o odnowę naszego życia – może wydaje Ci się, że nie jest tak źle. Ale jak spojrzysz dokładniej (a w tym mają Ci pomóc właśnie rekolekcje), to okaże się, że... oj, nie jest najlepiej. Bo i w relacjach do Pana Boga wiele trzeba poprawić, a i w domu, rodzinie, pracy, bywało różnie. Przyjedźcie Rekolekjonista – oczywiście, ważne jest jaki będzie, jak będzie przemawiał... ale pamiętaj bardziej chodzi o Ciebie: ty i twój czas, tzn. czy będziesz przez te dni przychodził na nauki i modlitwę do kościoła i czy w domu lub w pracy (czy w szkole) będzie inaczej przez te dni. One muszą być inne – właśnie więcej czasu dla Boga i dla siebie na refleksję, przemyślenia, postanowienia – takie generalne porządki. Te święte dni mają nas przygotować do obchodów największych Świąt chrześcijańskich, czyli Zmartwychwstania Pańskiego, do Wielkanocy. Dlatego tak ważne wydarzenie – rekolekcje. Jeszcze możesz odwołać różne, wstępnie zaplanowane sprawy, spotkania, wyjazdy. Jak będziesz w pełni uczestniczył w rekolekcjach, to może dokonać się odnowa Twego życia – łaska Boża dotknie Twego serca i stanie się na nowo pełne miłości do Boga i ludzi. Życzymy sobie głębokich przeżyć, siły i odwagi, by przełamać różne opory i pokonać pokusy i pozwolić Chrystusowi uzdrowić naszą duszę.

Ks. Maciej Wesółowski

(program rekolekcji na ostatniej stronie)

Zimowisko

W dniach od 2 do 9 lutego 2019 roku nasza parafia zorganizowała wyjazd zimowy dla dzieci i młodzieży. Na uczestników każdego dnia czekało wiele atrakcji jak np. nauka jazdy na nartach, skutery, tory saneczkowe, łyżwy, basen, wycieczki górskie, kręgle, gra w piłkę nożną na wynajętej sali, zwiedzanie Zakopanego. A także uczestnicy brali udział w warsztatach nt udzielania pierwszej pomocy, nauki tańca góralskiego, poznawali tradycje Podchala. Każdego dnia uczestniczyli także we wspólnej Eucharystii.

Tak bogaty program zimowiska wynikał z pomocy wielu sponsorów. Za wszelką życzliwość ze strony naszych Dobroczyńców składamy serdeczne „Bóg zapłać.” Śladem naszej pamięci były przywiezione oscypki dla naszych parafian. Składamy również serdeczne podziękowania Kadrze zimowiska za ich służbę.

W dniach od 22 czerwca do 3 lipca nasza parafia będzie organizowała wyjazd letni również dla dzieci i młodzieży. Wszelkie informacje w zakrystii lub kancelarii. Koszt 850 zł, serdecznie zapraszamy

Ks. Adam Szpotański

Do Maryi Panny na Jasną Górę przez cały rok

„Prochem jesteś i w proch się obrócisz”. A współcześnie słyszymy częściej „Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię”.

Te słowa wypowiada kapłan posypując nasze głowy popiołem na znak oczyszczenia. Dzieje się to w Środę Popielcową, zwaną często Wstępną Środą. W ten sposób stajemy na progu Wielkiego Postu. Jest to czas pokuty przygotowujący do przeżycia najważniejszych dla chrześcijan świąt Wielkanocnych (pamiętka męki, śmierci i zmartwychwstania Jezusa).

W dzisiejszych czasach poczucie zagubienia przenika wszystkie płaszczyzny naszego życia. Codzienne podejmowanie trudu życia dotyczy każdego. Człowieka dobrego i złego, bogatego i biednego. Tak było zawsze, we wszystkich epokach i krajach. Chrześcijaństwo dobrze rozumiane wprowadza ład i równowagę poprzez prawdy fundamentalne. Wielki Post to szczególny czas uczenia się i poznawania siebie. To dochodzenie do prawdy. Matka Boża, Maryja jako najpokorniejsza i najwierniejsza Służebnica Pańska ma szczególnie udział w dziele zbawczym, wiodącym przez krzyż. Maryja obdarowana została szczególnym światłem Ducha Bożego. Cierpiała jak nikt na ziemi z ludzi. Wątek współcierpienia Maryi w dziele odkupienia znajduje swoje odzwierciedlenie w nabożeństwie wielkopostnym – GORZKIE ŻALE. „Stała Matka Bolesna obok krzyża ledwo żywa, gdy na krzyżu wisiał Syn...”

Matka Boska Bolesna zwana też Matką Bożą Siedmiobolesną (łac. Mater Dolorosa) to tytuł, który podkreśla rolę Matki Bożej jako współodkupicielki. To wiara przeprowadziła Maryję przez Golgotę do radości wielkanocnego poranka. „I Ty, któraś współcierpiała, Matko Bolesna przyczyni się za nami... Jedna z wielu modlitw za wstawieniem Matki Bolesnej uczy nas jak z gotowością przyjmować każdą wolę bożą, a w cierpieniu zachować ufność i znosić je mężnie w zjednoczeniu z Chrystusem. Koronka do SIEDMIU BOLEŚCI Najświętszej Maryi Panny daje moc, by na prawdę żałować.

1. proroctwo Symeona-duszę Matki przeszywa miecz przez tych, którzy będą sprzeciwiać się Jej Synowi-owoc tej tajemnicy to **PODDANIE SIĘ WOLI BOŻEJ** jak Maryja
2. ucieczka do Egiptu-Józef wziął Dziecię oraz Matkę Jego i uszedł przed Herodem-owoc tej tajemnicy to **SŁUCHANIE GŁOSU BOŻEGO** jak Maryja
3. zgubienie Jezusa-Jezus został w świątyni, by się modlić-owoc tajemnicy to **TĘSKNOTA ZA JEZUSEM**
4. spotkanie na drodze krzyżowej-Pan Jezus skazany na śmierć dźwiga krzyż-owoc tajemnicy to **CIERPLIWE ZNOSZENIE KRZYŻY**
5. ukrzyżowanie i śmierć Jezusa-obok stała Matka, która współcierpiała-owoc tajemnicy to **PANOWANIE NAD ZŁYMI SKŁONNOŚCIAMI**
6. zdjęcie z krzyża-złożenie martwego ciała na kolana Matki, a Ta obmywa je łzami-owoc tajemnicy to **SZCZERY ŻAL ZA GRZECHY**
7. złożenie do grobu-Maryja zęgnęła Syna z bólem i wiarą w zmartwychwstanie-owoc tajemnicy to **PROŚBA O SZCZĘŚLIWĄ ŚMIERĆ**.

Czas pokuty to okazja powrotu do tego co gubimy w codziennych problemach. Odmawiając sobie pokarmu, a także innych dóbr doczesnych mamy szansę stać się bardziej wrażliwymi na potrzeby innych. Wracamy zatem do Boga, który zamienia nasze zagubienie w radość. Optymizm w życiu nie pozwala nam zaginać, w perspektywie wieczności daje nadzieję.

Urszula Imbierowicz.

Zwyczajni, a jednak niezwykli—są wśród nas

Zaczęliśmy Wielki Post. Jest to czas refleksji nad naszym życiem, nad krzyżem, który każdy z nas dźwiga. Łącząc się z cierpieniem i samotnością naszego Pana - pomyślmy o cierpieniu i samotności, które spotkało nas lub naszych bliskich. O tym też chciałam porozmawiać z mieszkańcami Domu Pomocy Społecznej "Ostoja", który znajduje się na terenie naszej parafii. I spotkałam tam p. Bronisławę Netz, na którą wszyscy mówią : p. Bronia. Z p. Bronią nie można rozmawiać o cierpieniu, samotności i smutkach, bo to jest optymistyczna, pełna radości, humoru, energii, osiemdziesięciodziewięcioletnia przemila starsza pani.

Jadwiga Sobol : Pani Broniu, chciałam z Panią porozmawiać o radościach i smutkach.

P.Bronia : Jakie smutki? Mnie tu tak dobrze jak w domu. Mam tu ogródek, kwiatki sadzę. W tym roku to aż do zimy kwitły. Ja jestem taka Zosia Samosia. Wszystko sama koło siebie zrobię. Wszystko mam. To sama radość.

J.S.: Widziałam Panią w kaplicy. Ładnie Pani śpiewa.

P. Bronia : Kiedyś jeszcze czytałam ale teraz astma mi nie pozwala. Ale dbam o kaplicę. O kwiatki. Żeby czysto było. Tu ,w tym domu jestem od 2002 r. ale przedtem mieszkalam na ul.Daszyńskiego to codziennie byłam w kościele na Mszy św. Dzień w dzień. Zawsze musiałam być w kościele. A jak dobudowali kaplicę tutaj w 2012 r. - ja gdzieś biegałam , zaczęła mnie p.dyrektor i mówi: *p.Broniu, pani biega a tu Msza Św. to tak nie będzie.* No i wsadzili mnie do tej kaplicy i tak zostało. Ja księgi wykładam, wiem, jakie czytania, jakie śpiewy są. A potem tak mi żal było tych dziewcząt w kuchni. No to poszłam do nich, to ziemniaki obierałam. Choć troszkę pomagałam. Najgorsze, to się położyć.

J.S: Pani Broniu! A ile osób mieszka w tym domu i jaki jest plan dnia?

P.Bronia : razem z leżącymi 76 osób. Są tutaj ćwiczenia, rehabilitacja. A jakie piękne kwiatki panie robią. Jak pani jeszcze raz przyjdzie, pójdziemy do świetlicy, to pani zobaczy. Śliczne. Raz w tygodniu do Kauflandu nas wiozą na zakupy.Potem przywożą. Nie pozwalają dźwigać. Bardzo dobrze my tu mamy. W niebie tak nie będzie.

J.S. : Może będzie lepiej.

P.Bronia : Jak zasłuży człowiek. Kiedyś mi astma mocno dokuczyła, to mówiłam do Pana Boga, żeby mnie zabrał. Ale niedobrze tak prosić Boga,żeby zabrał. On wie co robi. Ja już mam zapisane , kiedy.

J.S. Bardzo dziękuję za cudne spotkanie i za pyszną babkę przez Panią upieczoną. Co chciałaby Pani powiedzieć naszym czytelnikom?

P.Bronia : Żeby wszyscy zdrowi byli. Zdrowia wszystkim życzę. I sobie też.

Propozycja Biblioteki

W okresie Wielkiego Postu spróbujmy przybliżyć sobie lub na nowo odkryć Mękę naszego Pana Jezusa Chrystusa. Razem z Jezusem cierpiała bł. Anna Katarzyna Emmerich. Jej objawienia zostały spisane i wydane w książce pod tytułem : "Pasja". Na podstawie tej książki Mel Gibson nakręcił film pod takim samym tytułem. Św. Jan Paweł II podczas Mszy beatyfikacyjnej powiedział o niej: *Jej przykład sprawił, że serca ubogich i bogatych, ludzi prostych i wykształconych otwierały się i z całą miłością oddawały Jezusowi Chrystusowi.* Zechciejmy sięgnąć po tę książkę i spotkać się z naszym Panem na drodze krzyżowej.

Okres Wielkiego Postu duchowe przygotowanie do Świąt Wielkanocnych

Wielki Post w Kościele jest uważany za czas przygotowania, zadumy, można powiedzieć wysprzątania swojego serca w oczekiwaniu na chyba najważniejsze wydarzenie w Kościele Katolickim – Zmartwychwstanie Chrystusa. Symbole Wielkiego Postu znamy chyba wszyscy, ale czy wiemy co oznaczają? Prawdopodobnie nie wszyscy. Spróbujmy trochę przybliżyć ten długi okres wraz z jego znaczeniem i symboliką.

Wielki Post rozpoczyna się w Środę Popielcową i trwa aż do Wielkiego Czwartku, czyli odliczając Niedziele 40 dni. W Biblii liczba ta powtarzana jest wielokrotnie np. 40 dni trwał potop, 40 lat Izraelici wędrowali przez pustynię do Ziemi Obiecanej wreszcie 40 dni pobytu Chrystusa na pustyni na modlitwie. Jest to czas, którego główne przesłanie koncentruje się na duchowym przygotowaniu. Święta Paschalne wymagają od nas tego byśmy je godnie przeżyli, dlatego okres je poprzedzający nie nosi nazwy „Jakiegoś zwykłego postu” tylko właśnie nazywany jest Wielkim Postem. W tym czasie w liturgii obowiązuje kolor fioletowy symbol pokuty, skruchy, pokory, umartwienia, oraz nastrój oczekiwania wypełniony modlitwą.

Jak już wspomnieliśmy okres ten zaczyna się Środą Popielcową. Tego dnia przychodzimy wszyscy do świątyni gdzie kapłan posypuje nasze głowy popiołem. Ksiądz dokonując tego gestu wypowiada jedną z dwóch formułek: "Prochem jesteś i w proch się obrócisz", albo "Nawracajcie się i wiercie w Ewangelię". Ma to nam przypomnieć o konieczności pokuty i duchowego przygotowania serc na Święta Paschy. Popiół symbolizuje wszystkie rzeczy materialne i doczesne, które przemijają.

W czasie Wielkiego Postu nie śpiewamy w jego trakcie hymnu „Chwała na Wysokości Boga” ani radosnego „Alleluja” związanych z radością, tryumfem i dziękczynieniem. Zamiast nich używamy aklamacji: „Chwała Tobie Słowo Boże” lub „Chwała Tobie Królu Wieków”. Pewnie wiele osób taka zamiana dziwi, ale chyba tak być nie powinno. Zmiana ta jest właśnie po to by pewien sposób podkreślić, że okres ten nie jest czasem śpiewów, hucznych zabaw w czasie których

mamy tańczyć, śpiewać i się bawić, tylko jest czasem zadumy i uprzątnięcia naszych serc.

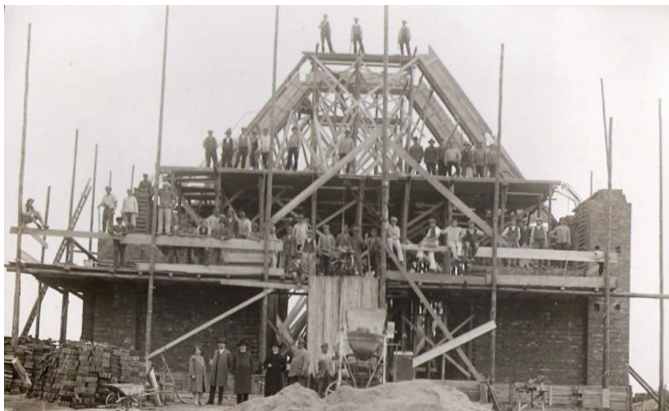
Kolejnym symbolem Wielkiego Postu jest zasłanianie w Kościołach krzyży w V Niedziele tego okresu. Ma to w pewien sposób na celu odwrócenie naszej uwagi od strasznych fizycznych cierpień Chrystusa. Według abp Antoniego Nowowiejskiego „zasłona ta jest symbolem żalu i pokuty, jakim grzesznik poddać się powinien, aby mu wolno było znowu podnieść oczy na Majestat Boski, którego Oblicze nieprawościami swymi niejako sobie przysłonił; wyobraża sobie poníženie Chrystusa, zakrywające chwałę Jego Bóstwa i czyniące Go Żydom zgorszeniem a poganom głupstwem, aby w zmartwychwstaniu, na kształt zasłony przedarte, objawiły ukrytą za nimi jasność i moc Boga Wcielonego”.

Ostatnim symbolem są nabożeństwa pasyjne odprawiane w czasie Wielkiego Postu – Droga Krzyżowa oraz Gorzkie Żale. Odprawiane są odpowiednio w każdy piątek (Droga Krzyżowa) oraz każdą niedzielę (Gorzkie Żale) Wielkiego Postu. Droga Krzyżowa to nabożeństwo wielkopostne o charakterze adoracyjnym. Jest to symboliczne odтворzenie drogi Jezusa Chrystusa na śmierć i złożenia go do grobu. Ma ono służyć pogłębieniu duchowej refleksji i przygotowaniu na czas zmartwychwstania. Wydawać by się mogło, że zarówno Droga Krzyżowa i Gorzkie Żale są głęboko zakorzenione w tradycji Kościoła Katolickiego. Dla wielu zaskoczeniem będzie pewnie fakt iż tak nie jest do końca. Otóż nabożeństwo Gorzkich Żali jest tradycją... wyłącznie polską. Nabożeństwo to pierwotnie przeznaczone było dla Bractwa Świętego Rocha, ale bardzo szybko zdobyło popularność wśród wiernych i zostało wprowadzone do innych kościołów w Warszawie, a następnie w całej Polsce.

Postaramy się zatem w tym najbliższym czasie uświadomić sobie o konieczności pokuty i przygotujmy się godnie i pobożnie na Święta Zmartwychwstania Pańskiego.

Andrzej i Piotr Lehmann

Z historii naszej parafii

Historia naszej parafii rozpoczęła się od cudu ale po kolei :

Pomysł zbudowania świątyni katolickiej na wschodnim brzegu Nysy Łużyckiej powstał pod koniec lat 20-tych. Zakup działki spełniającej wstępne założenia pozwolił przystąpić do opracowania projektu, który powierzono inż. B. Sanderowi. Jego pomysł - to budowa obiektu prostego, funkcjonalnego, obliczonego na potrzeby wojska i ludności cywilnej. 27 marca 1929 roku ks. prałat F. Bruckner z parafii św. Krzyża w Görlitz poświęcił plac pod budowę kościoła a już 26 maja 1929 r. wmurowano kamień węgielny. Budowa Kościoła Św. Bonifacego została rozpoczęta 90 lat temu . W dniu 27 marca 1929 roku Ks. Prałat F. Bruckner z par. św. Krzyża w Görlitz poświęcił plac i wykopał pierwszą łopatę ziemi pod fundamenty kościoła. Już 26 maja 1929 r. wmurowano kamień węgielny a 11 maja 1930 r. Ksiądz Kardynał Adolf Bertram z Breslau (teraz Wrocław) konsekrował Kościół i oddał go pod szczególną opiekę św. Bonifacego - głównego Patrona Niemiec. Kościół przynależał do parafii św. Krzyża w Görlitz i spełniał funkcję Kościoła garnizonowego. Miał służyć żołnierzom okolicznych koszar oraz miejscowej ludności rozrastającego się przedmieścia Görlitz – jaką była wschodnia dzielnica za Nysą Łużycką.

Gdzie ten cud ? Proszę zobaczyć na daty.

Od dnia wbicia pierwszej łopaty do dnia poświęcenia nowej świątyni minęło 13 i pół miesiąca . To 410 dni. Do budowy nie użyto dźwigów , nie było stalowych rusztowań . Aby porównać to z czasem budowy innych kościołów to kościół np. Św. Józefa budowano 22 lata , a kościół Św. Jadowigi 9 lat . Możemy to wytłumaczyć niemiecką organizacją pracy, porządkiem i sprawną logistyką. Prawda jest bardziej złożona. Przytoczone przykłady dotyczą świątyń budowanych w systemie społecznym – przez udział wolontariuszy, zbiórki funduszy i mozolne szukanie materiałów i wykonawców. Nasza świątynia była budowana prawdopodobnie ze środków rządowych na potrzeby wojska. Na archiwalnych zdjęciach z budowy kościoła Św. Bonifacego widać prawie 50-ciu robotników stojących na drewnianych rusztowaniach. Rozmawiałem z współczesnymi właścicielami firm budowlanych i potwierdzili , że nie byli by w stanie w tak szybkim czasie zbudować tak dużego obiektu , a ewentualne koszt tak dużego tempa zwiększyły by znacznie wartość inwestycji . Z analizy archiwalnych zdjęć można wyczytać wiele ciekawych informacji. Kościół był stawiany w otwartym polu. Najbliższy budynek w tamtym okresie to budynek dzisiejszego Sądu Rejonowego. Oraz budynek „Weny” –dawnych niemieckich koszar wojskowych . Budynek dzisiejszego Urzędu Skarbowego pojawia się na zdjęciach kilka lat później. Tam gdzie dzisiaj jest dawny Hotel pod Orłem i parking strzeżony – były pola i ogródki warzywne. W czasie budowy kościoła dokonano wielu zmian i ustępstw od założeń projektowych. Balaski przed ołtarzem były wykonane z drewna. Boczne duże okna z witrażami miały być w górnej części zwieńczone trójkątne – podobnie jak kształtu dachu kościoła.

W ostateczności zakończono je prostą belką. Zdecydowały prawdopodobnie koszty. Jeżeli chodzi o żelbetowe wzmocnienia skośnego sufitu – to takie same są na strychu Szkoły Podstawowej nr 3 oraz Urzędu Skarbowego. Stosowano podobną technikę budowlaną. Być może ci sami robotnicy uczestniczyli w budowie tych obiektów.

Kościół Św. Bonifacego kryje jeszcze jedną architektoniczną tajemnicę. Jest nią położenie kościoła względem słońca. Otóż w dniu odpustu Św. Bonifacego 5 czerwca około godziny 18-tej słońce przechodząc przez okrągły witraż nad organami oświeca i dokładnie trafia w miejsce nad miejscem przewodniczenia, gdzie wisi połączona okrągła płyta z symbolem Pax Christi. Jest to prawie dokładnie to samo miejsce w którym stało Tabernakulum do 2002 roku. Krzyż z witrażu pokrywał się z krzyżem na drzwiach Tabernakulum. Nie mógł być to przypadek. Jest to zamierzony i fascynujący zamiar projektanta.

Osobną historię można napisać na temat organów naszego kościoła. Zostały one zakupione i zdemontowane z synagogi żydowskiej z Goerlitz. Znamienna jest data tej transakcji. Było to 1939 roku. Prawdopodobnie synagoga została zamknięta i organy odkupiono.

Z archiwalnych zdjęć wynika jeszcze kilka faktów. W trakcie poświęcenia Kościoła obok postaci Bonifacego stały figury świętych, których dzisiaj trudno zidentyfikować. Dopiero w latach 1962-1968 wymieniono je na figury polskich

świętych Św. Wojciecha i Św. Stanisława. W dniu poświęcenia kościoła boczne ołtarze były puste. Dopiero po czasie pojawiły się w nich płaskorzeźby. W latach siedemdziesiątych te płaskorzeźby wisiały po lewej i prawej stronie przedświątyni. Po pewnym czasie w bocznych ołtarzach pojawiły się figury Chrystusa po prawej stronie i Maryi po lewej stronie ołtarza. Obecny wystrój Kościoła pochodzi z roku 2000-2002 i przystosował prezbiterium do odnowionej liturgii soborowej.

Dzisiaj Kościół Św. Bonifacego dominuje w centrum Zgorzelca i swoją strzelistą wieżą wskazywał i nadal wskazuje drogę do nieba.

Jacek Lickindorf

Parafia Rzymskokatolicka
p.w. św. Bonifacego
w Zgorzelcu

ul. E. Plater 9
59- 900 Zgorzelec
tel. (75) 775 23 35

Ksiądz Proboszcz:
Maciej Wesołowski

Księża Wikariusze:
Piotr Kazuś
Adam Szpotański

e-mail: bonifacyzg@wp.pl

www.bonifacyzgorzelec.pl

UKŁAD MSZY ŚWIĘTYCH:

Niedziela:

Godzina 7³⁰ 9³⁰ 11⁰⁰
12³⁰ 18⁰⁰

Dni powszednie:

Godzina 7⁰⁰ 18⁰⁰

Spowiedź Święta

w niedziele pół
godziny przed Mszą
św. w tygodniu rano
w czasie Mszy św.
wieczorem pół
godziny przed Mszą

KANCELARIA PARAFIALNA:

Wtorek
9⁰⁰-10⁰⁰; 16⁰⁰-17³⁰

Środa
9⁰⁰-10⁰⁰; 16⁰⁰-17³⁰

Czwartek
9⁰⁰-10⁰⁰; 16⁰⁰-17³⁰

Plan Rekolekcji Wielkopostnych

W dniach od 10 do 13 kwietnia 2019 r.

Prowadzi Ks. Paweł Trajewski, student z Rzymu

ŚRODA – 10 kwietnia 2019

g. 18.00 – Msza św. z nauką dla wszystkich na rozpoczęcie rekolekcji (wcześniej Nowenna do MBNPomocy)

CZWARTEK – 11 kwietnia 2019

g. 9.00 – Msza św. i nauka dla dorosłych

g. 18.00 – Msza św. i nauka dla dorosłych

g. 19.00 – nauka dla rodziców dzieci pierwszokomunijnych, rocznicowych i bierzmowanych

PIĄTEK – 12 kwietnia 2019

g. 9.00 – Msza św. i nauka dla dorosłych

g. 10.00 – Droga Krzyżowa

g. 15.00 – Nabożeństwo do Bożego Miłosierdzia

g. 16.30 – Droga Krzyżowa dla dzieci z rodzicami

g. 18.00 – Msza św. i nauka dla dorosłych

g. 19.00 – Droga Krzyżowa dla dorosłych i młodzieży

SOBOTA – 13 kwietnia 2019

g. 11.00 – Msza św. na zakończenie rekolekcji

g. 17.00 – Msza św. na zakończenie rekolekcji

spowiedź: sobota 9.00 do 11.00 oraz 15.30 do 17.00

Bonifakty:

Redaktor Naczelny:
Ks. Adam Szpotański

Redakcja:

Ks. Maciej Wesołowski
Jadwiga Sobol
Urszula Imbierowicz
Jacek Lickindorf
Andrzej Lehmann
Piotr Lehmann